

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 11 Marca v. s. 1831 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 4 marca.

Naywyższy reskrypt do P. Ministra spraw wewnętrznych, Jenerał-Adjutanta, Hrabi A. A. Zakrewskiego.

Hrabi Arseni Andrzejewicz! W niezwy-
czayney klęsce, którą dotknięta była Rossya, przez
ukazanie się w roku zeszłym epidemiczney choroby
cholery i szybkie iey rozszerzenie się w wielu gu-
berniach, wybrawszy Was głównym rozporządzi-
cilem środków, uznanych potrzebnymi do zatamo-
wania tej okrutney choroby, widziałem w pło-
mienistej gorliwości Waszey ku powszechnemu
dobru pewną rękomyślność ich skutku, — i Wy w zu-
pełności usprawiedliwiłście wszystkie nadzieje
Moie i oczekiwania. — Pilnując z niezachwianą sta-
łością ścisłego wypełnienia zbawienneych rozpo-
rządzeń, przez Was obranych, osiągnęliście ich
cel: zaraza prawie wszędzie przecięta i środkami
rostopney ostrożności, przywiedzionemi do skut-
ku z zachowaniem, iak tylko można, prywatnych
pożytków i wygod miejscowych mieszkańców,
większa część Impery i zupełnie zachowując zo-
stała od grożącego mu niebezpieczeństwa.

Wypuszczając Wam zupełną wdzięczność Mo-
ją za tak gorliwe trudy i usiłowania Wasze, przy-
jemną Mi jest zapewnić Was przy tém zdarze-
niu o stateczney Moiej ku Wam przychylności.

Na autentyku podpisaną własną JEGO CESARSKIEJ MO-
JĄ I KROKĄ.

Sankt-Petersburg
d. 4 marca 1831 r.

— Przez naywyższy dyplomata z d. 22 lu-
tego, Jenerał-maior *Bolhowski*, naymłodszy w
mianowany kawalerem orderu *s. Anny 1szej klas-
sy*, w nagrodę okazany gorliwości w wypełnie-
niu danych mu poleceń przez P. Ministra spraw
wewnętrznych, w staraniach około zatamowania
choroby epidemiczney cholery.

— Przez naywyższe dyplomata pod d.
21 lutego, naylaskawiej policzeni do orderu *s. An-
ny 1szej klasy*: Metropolita *Benjamin*, z udaro-
waniem znakami *Cesarską Koroną ozdobione-
mi*, i Biskup *Neofit*.

— NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, przez nay-
wyższy rozkaz dzienny, pod 26 lutego, po zaświał-
czeniu Ministra skarbu, Jenerała-Piechoty Hra-
biego *Kankrina*, o wypełnieniu z odznaczeniem się
swoich obowiązków, przez straż tamożenną, rozło-
żoną na granicy z Królestwem Polskiem, w szcze-
gólności zaś okręgu iurborskiego, oświadcza wszy-
stkim rangom, straż tę składającym, naywyższe Swo-
JE zadowolenie.

— NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, przez roz-
kaz dzienny pod 27 lutego, oświadcza naywyższe
SwoJE zadowolenie, dowódcy 5go batalionu sa-
perów, Półkownikowi *Denowi Smu*, za służbę gor-
liwością odznaczającą się.

— Dowódca części arsenalney N. 3go w
Sweaborgu, kapitan *Iwanow*, uwolniony ze służby
z przyczyny chorób, w randze maiera z mundu-
rem i pensją dożywotnią dwóch trzecich części
pobieranej przezeń płacy.

— Przez naywyższy rozkaz dzienny pod
dnem 28 lutego, wykreślony z rang listy, poległy
w bitwie przeciwko buntownikom polskiem, do-
wódca 1szej brygady 3ciej dywizyi pieszey, Je-
nerał-maior *Mohrenthal 1szy*. (R. I.)

— Przez naywyższy rozkaz dzienny, z

dnia 24 lutego, dowódca 2giej brygady, 20tej
dywizyi pieszey, Jenerał-maior *Bachmann*, z przy-
czyny rany, uwalnia się ze służby z mundurem i
pensją zupełną, naznaczoną w Naywyższej Usta-
wie 6 dnia 1827 roku. (G.S.P.)

— Przez naywyższy ukaz J. C. M. do
Kapituły Orderów Rossyjskich, pod 14 lutego,
na przedstawienie Ministra spraw wewnętrznych,
w nagrodę odznaczającej się gorliwości i poświę-
cenia się, okazanych w działaniach dla zatamowa-
nia choroby cholery, naylaskawiej udaro-
wani znakami orderu *s. Anny 2giej klasy*, *Ce-
sarską Koroną ozdobionemi*: zosydujący się w
Ministryum spraw wewnętrznych do osobnych
poleceń Radca kollegialny *Ormeljanow* i Ordyna-
tor Professor oddziału moskiewskiego Akademii
medyko-chirurgiczney, Radca kollegialny *Djad-
kowskij*, orsz mianowany kawalerem tegoż orde-
ru 3ciej klasy, Doktor medycyny, *Morawski*.

— Przez naywyższe ukazy do Kapituły Or-
derów, naylaskawiej mianowani kawalerami or-
derów: d. 19 lut., *s. Włodzimierza 4tej klasy*, za
wierność niezachwianą, w czasie byłego w półku
żmudzkiem wydarzenia, tegoż półku kapitan *Ka-
szewski*. — D. 21, *s. Jerzego 4tej klasy*: za od-
znaczającą się waleczność i mężstwo, okazane
w zadanej klęsce wojsku buntowników polskich d.
15go zeszłego miesiąca pod *Pragą*, oraz pobicie i
złapanie przez półk kirysyerów *Xięcia Alberta-
Praskiego* części piechoty buntowniczej, pęde-
nie iey do samych bram *Pragi* i odebranie dwóch
dział: tego półku dowódca, Adjutant skrzydło-
wy, Półkownik, *Baron Meyendorf 2gi*. — D. 21: or-
deru *s. Włodzimierza 4tej klasy*: dowódzcy
szwadronów osiedlonych: *astrachanieckiego kirysye-
rów Maior Zwiakowski Mielnikow 3ci* i *czuguiew-
skiego ułańskiego Podpółkownik Klugen 3ci*.

— Przez naywyższe ukazy J. C. M. do Kapitu-
ły orderów Rossyjskich: d. 19 lutego, Policmey-
ster *Kowienki*, liczący się w kawalerii, Maior
Magnuszewski, udarowany znakami orderu *s. An-
ny 2rey klasy*, *Koroną Cesarzką ozdobionemi*;
Dowódca *Dunayskiego Kozackiego Wojska*,
Półkownik *Hładki*, kawalerem tegoż orderu i
klasy, a radca honorowy *Pisarenko*, ka-
walerem tegoż orderu 3ciej klasy, w nagrodę
odznaczającej się gorliwością służby; Podporucz-
nik półku żmudzkiego grenadyerskiego, *Rydzew-
ski*, kawalerem tegoż orderu i klasy, za wier-
ność niezachwianą, okazaną przezeń w czasie by-
łego w tym półku wypadku. — D. 21 lutego. Do-
wódca szwadronów osiedlonych półku głucho-
wskiego kirysyerów, *Laszkow*, kawalerem tegoż
orderu 2giej klasy, a Rotmistrz czuguiewskiego
ułańskiego półku *Baszkirow 1szy*, tegoż orderu
3ciej klasy, na zaświałczenie Zwierzchności o
ich gorliwości odznaczającej się w służbie. — D.
24 lutego, kawalerem orderu *s. Anny 2giej klas-
sy*, sprawujący obowiązki pierwszego kwater-
mistrza oddzielnego Korpusu *Orenburskiego*, Pod-
półkownik Jenerałnego Sztabu, *Timosiew*, w na-
godę gorliwej służby, przez zwierzchność za-
świadczonej. (R. I.)

— CESARZ JEGOMOŚĆ oświadcza naywyższe,
Swoie zadowolenie, Półkownikowi korpusu *Zan-
darmów*, *Perfiljewu*, za szczególniejszą gorliwość,
okazaną w działaniach ku przecięciu cho-
roby cholery.

— Minister spraw wewnętrznych, Jenerał-

Adjutant, Hrabia Zakrewski, obwieszcza, iż, za błogosławieństwem Najwyższego, cholera ustąpiła w guberniach: Kurskiej i Obwodzie Kaukazkim.

— D. 25go wyjechał stąd do Wilna, orszaku J. C. M. Jenerał-Major Mikulin.

— W mieście Izmaile, obwodu Bessarabskiego, z dnia 15go na 14ty lutego, o północy, dało się uczuć trzęsienie ziemi, trwające 4 sekundy. (G.S.P.)

Przez n a y w y ł s z e ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu wydane:

D. 20 lutego, rzeczywisty radca stanu, Kurwajew, został uwolniony od obowiązków wicegubernatora tambowskiego z przyłączeniem do Heroldyi. Sprawiający obowiązek zarządzającego administracją solną staroruską, wyższy mistrz górnictwa, 7mej klasy Krjukow, na własną prośbę, zupełnie uwolniony ze służby, a zarząd tej administracji powierzony radcy dworu Prjanisznikowu.

D. 21 lutego, Botanik Ridel, w nagrodę poniesionych trudów w czasie podróży jego po Brazylii, z radcą stanu Langsdorffem, najtęskawiej mianowany radcą honorowym.

D. 22 lutego „Na zaświadczenie Ministra spraw wewnętrznych, o zasługach odznaczających się zostającego w Ministerjum Wojskowym Jenerał-majora Iwanowa 2gō, okazanych przezeń w obowiązku Członka Kommissyi Centralney, ustanowionej za Nasz 6 m zezwoleniem dla zatamowania epidemicznej choroby cholery, n a y m i ł o ś c i w i e y podnosimy, Iwanowa, do rangi trzeciej klasy.

D. 23 lutego. „Bokowemu Adjutantowi Naszemu, Leyb-Gwardyi półtku preobrażeńskiego, Półkownikowi, Hrabu Strogonowu 2mu, n a y t a s k a w i e y r o z k a z u i e m y bydź Członkiem Czasowego Rządu Królestwa Polskiego.”

D. 24 lutego. Zarządzającemu Czasową Kommissyą Kontrolną części kommissoryatskiej, rzeczywistemu radcy stanu, Furmanowi, n a y m i ł o ś c i w i e y r o z k a z u i e m y bydź Członkiem Czasowego Rządu Królestwa Polskiego.

D. 25 lutego. Naczelnikowi miasta Odessy, Radcy Tajnemu, Bohdanowskiemu, przy uwolnieniu od terażniejszego obowiązku, n a y m i ł o ś c i w i e y r o z k a z a n o zasiadać w Rządzącym Senacie, a liczący się w wiedzy ministerjum spraw zagranicznych, radca stanu, Lewszin, otrzymał rozkaz sprawować obowiązki Naczelnika miasta Odessy.

— Ukazy Rządzącego Senatu, ogłoszone w ostatnim Nrze, 9tym, Gazety Senackiej:

1) D. 31 stycznia 1831 r. z 2go Oddziału 6go Departamentu, o uczynieniu wymówki Rządowi Gubernialnemu Orłowskiemu za postęпки przeciwne prawu, w sprawie żony włościańskiej Grygorjewey.

2) D. 18 lutego z 1go Departamentu, o dozwoleniu przyjmowania rodaków finlandzkich do służby wojskowej za włościan obywatelskich.

3) D. 20 lutego 1831, z 1go Departamentu, o uczynieniu byłemu kostromskiemu Gubernatorowi Cywilnemu Baumgartenowi noty, w sprawie o włościanach Jurjewickiej obywatelki Władyki-nowey.

4) D. 21 lutego 1831 roku, z 1go Departamentu, o rozciągnięciu na Obwód Bessarabski postanowienia z dnia 9 lipca 1819 roku, o wyrabianiu wódek.

5) D. 21 lutego 1831 r., z 1go Departamentu, o ponowieniu zaleceń wszystkim Rządom Gubernialnym i innym urzędom, ażeby bez przerywania Prokuratorów Gubernialnych dzieł nie przywodziły do wykonania swoich postanowień, nie wyłączając i tych, w których podawane są raporty z objaśnieniem na ich protesta.

6) D. 23 lutego 1831 roku, z 1go Departamentu, o nazywaniu w papierach w rossyjskim języku Przedwoditelami Dworzanstwa, wszystkich tych osób, które, zostając w tych obowiązkach, mają w niektórych guberniach rozmaite nazwania.

7) D. 23 lutego 1831 roku z 1go Departamentu,

względem rozpatrywania w Rządzącym Senacie spraw, zaczynających się w Izbach kryminalnych i innych miejscach za najwyższemi rozkazami.

8) D. 24 lutego 1831, z połączonego Zebrania Departamentów 4go, 5go i Granicznego, o zaleceniu wszystkim miejscom urzędowym, ażeby przy utwierdzaniu aktów na przedawane przez służących cerkiewnych majątki, zapewniały się naprzód, azali one rzeczywiście nie są cerkiewnemi, lecz własnemi ich przedawców. (G. S.)

Kowno dnia 25 lutego.

JEGO CESARKA WYSOKOŚĆ, WIELKI XIĄŻĘ JEGOMOŚĆ, MICHAŁ PAWEŁOWICZ, w pożądanym stanie zdrowia, przybył dnia dzisiejszego, o pół do 1szej z północy do miasta Kowna; o godzinie 8 zrana raczył oglądać półtki Leib-Gwardyi Izmayłowski i Pawłowski i Bateriayną Brygadę Artylleryi, potem, po odprawieniu przez Duchowieństwo modłów, JEGO WYSOKOŚĆ SAMA przeprowadził te Półtki i Artylleryę przez rzekę Niemen do Królestwa Polskiego do miasteczka Aleksoty; i stamtąd raczył powrócić do Kowna. (G. S. P.)

FRANCYA.

Paryż dnia 25 lutego.

Dwoma postanowieniami królewskimi dnia 25, hrabia Bondy, członek izby deputowanych, mianowany Prefektem departamentu Sekwany, na miejsce P. Odillon-Barrot, mianowanego radcą stanu w służbie zwyczajnej; a P. Vivien, prokurator generalny Sądu Królewskiego w Amiens, prefektem policyi paryskiej, na miejsce P. Baude, który powraca do obowiązków radcy stanu w służbie czynny.

Paryż dnia 28 lutego.

Birża Paryzka. Pięć od sta 90 fr. 75; Trzy od sta 56 fr. 45; Akcye bankowe 1500 fr.; Pożyczka królewsko-hispańska 597 fr.; Pożyczka haytańska, 300 fr.

— Izba pcrów. — Posiedzenie dnia 23. — Minister wojny rozwiła powody projektu do prawa, o sformowaniu legionu cudzoziemców, który został przyjęty przez izbę deputowanych z poprawą, upoważniającą rząd do użycia tego legionu wewnątrz kraju. — Izba następnie słucha raportu komissyi, której poroczono roztrząsać projekt do prawa, tyczący się umorzenia, raport ten złożony iey został przez P. hrabiego Zloy, i izba postanawia go wydrukować i rozdać.

Po podaniu izbie projektu do prawa o procencie miejscowym, minister spraw wewnętrznych komunikuje izbie w imieniu ministra spraw zagranicznych, powody, które skłoniły rząd do zacięcia się interesami Belgium, i do odmówienia przyięcia korony tego kraju, ofiarowanej J. K. W. Xięciu Nemours.

Na wniosek marszałka Jourdan, poleceno komissyi ułożyć adres podziękowania do Króla, za jego dzielne przytożenie się do niepodległości Belgów i dla wyrażenia uczuć, któremi izba parów jest przejęta, za ofiarę przezeń uczynioną dla oyczyzny, w nadziei zachowania pokoju.

Izba zajmowała się potem roztrząsaniem prawa o gwardyi narodowej, o którym raport został iey złożony na posiedzeniu dnia 21; — 48 pierwszych artykułów tego prawa, zostało przyjętych.

Izba deputowanych. — Posiedzenie dnia 23. — P. Minister spraw zagranicznych, mówi o komunikacji rządowej. — Oto są głównejsze wyiątki iego mowy:

Rząd, rzekł on, chciał wspierać wyzwolenie, chciał ustalić byt ludu, który nie miał dostatecznych sił, ażeby mógł się zapisać na liście narodów. Chciał zachować pokój na świecie. Nade wszystko zaś postanowił odrzucić wszystkie ofiary, których przyjęcie mogłoby zrodzić powątpiewanie o iego szczerości, ściągając na iego ambicyę przyganę, obudzić nieprzyjaźń mocarstw i osłabić żywe dlań uczucia narodów. Jak dopełnił tych rozmaitych tak ważnych zobowiązań?

Francya o tém sádzić będzie. Francya potrafiła odrzucić zasadę zbrojnego wdawania się, i wyieđuła przez swe deklaracye neutralność Europy we wzajemném passowaniu się Belgów z Hollendrami.

Nie na tém się ograniczył rząd francuzki w swojej użyteczney dla Belgów pomocy. Od chwili, gdy oddzielenie zostało uznane za nieodzowne, wszedł on w ugodę ze czterema mocarstwami, aby położyć tamę dalszey wojnie bezkorzystney dla obu narodów, owszem niebezpieczney dla ich interessów i dla spokoyności całej Europy. On postanowił: uzyskać od gabinetów zgodzenie się na umieszczenie narodu belgickiego w rzędzie krajów; szczerze i z przychylnością udzielać rad swoich we względzie ustanowienia rządu; oraz rozstrzygać ze słusznoscią kwestye o terytoryum lub inne rzeczy, będące przedmiotem sporów między Belgiem a Hollandyą. Trojaki ten cel, został przez rząd osiągnięty.

Minister przechodzi potém do materyi, o wyborze nowego monarchy Belgickiego. Wyłączenie domu Nassauskiego przez kongres, mówił dalej minister, nie ułatwiło tego wyboru. Belgowie dalecy byli od zgodzenia się na monarchę, którego chcieli na czele swém umieścić. Osoby posiadające w nich zaufanie publicznie pomyslały naprzód o młodym Xięciu Ottonie Bawarskim. Względem tego wyboru radzono się gabinetu francuzkiego, który nie miał żadnego powodu, odmawiać mu swego zgodzenia się.

Lecz nie długo trwali Belgowie w tym zamiarze. Przed rozpoczęciem ieszcze rozpraw na swoim kongressie narodowym względem wyboru monarchy, znaczna część z pomiędzy nich, wspomniawszy na dawniejsze koleje, znając małą potęgę nowego kraju, chcąc utworzyć swemu przemysłowi nowy odbyt, któryby wynagradzał utratę jego w Hollandyi i iey osadach; obawiając się, iżby z czasem nie okazało się, że nie są w stanie pozostać niepodległymi, tém bardziej, iż nie potrafili być niemi wprzódy, żądała przyłączenia Belgium do Francyi, lub przynajmniej ściślejszego z nią związku przez wybór Xięcia *Nemours*. Znakomitsze osoby tego kraju zapytywały, iak te propozycye przez rząd nasz byłyby przyjęte?

Chociaż ten układ nie miał urzędowego, chociaż wyrażał tylko proste życzenie, a nie był ofiarą wyrażną, rada królewska nie zgłębiła całej jego ważności. Rozmaitego rodzaju powinności włożone nań były przed odpowiedzią. Trzeba było przekonać się: czy to życzenie jest powszechném życzeniem narodu Belgickiego; trzeba było rozważyć: czy Francya, przystając na nie, nie okaże ambitnych zamiarow, i czy nie będzie przyczyną rozpoczęcia wojny powszechney. Życzenie to czy byłoby ogólne, lub nie, zawszeby przez przyjęcie Francyi mogło naruszyć pokoy, rząd królewski powinien był go nie przyjmować, obawiając się, by tym sposobem nie sprowadził na Europę długich, niewyrachowanych nieszczęść.

Po rozwinięciu powodow, które skłaniały do mniemania, iż życzenie powszechne Belgów, nie jest za połączeniem, i że to może obudzić wojnę z mocarstwami Europy, minister dodał: utwierdzony w tém mniemaniu, i pewny, że nie uchybi w swoich powinnościach dla kraju, jeżeli mieć będzie wzgląd na traktaty, które nie mogłyby być złamane bez rozpoczęcia wojny, rząd królewski odmówiłby przyłączenia Belgium do Francyi, gdyby było ofiarowaném.

Wybor Xięcia *Nemours* też same przedstawia nieprzyzwoitości. Byłby on niebezpiecznym dla pokoiu, którego używała Francya. Król, przeniknięty nazywyszą troskliwoscią o dobro Francyi, gorliwy o zachowanie pokoiu pełnego korzyści i godności, gotowy do bronienia swych instytucyi i swej niepodległości, gdyby tego potrzeba wymagała, oraz do nabycia potęgi i chwały, iesliby się nadarzała zręczność, nie wahał się też oświadczyć przeciwko wyborowi Xięcia *Nemours*. Przenosił on dobro swojego kraju nad korzyści swojej familii.

Rząd królewski dał poznać sposobem urzędowym

czasowemu rządowi Belgickiemu, zamiary swoje względem przyłączenia, iakoteż względem wyboru Xięcia *Nemours*. Bez wątpienia, tłumacz uczuć publicznych, kongres narodowy, nie roztrząsał nawet projektu względem połączenia. Lecz większa część iego członków, pomimo, tego iż znała, że się my na to nie zgodzimy, nie odstąpiła jednak swego zamiaru, aby mianować Xięcia *Nemours*, z drugiej zaś strony podawano Xięcia *Leuchtenberskiego*.

Rząd francuzki, który otworzył myśl swoją na projektowane ieszcze wyniesienie Xięcia *Nemours*, znowu oświadczył się w tym względzie daleko wyraźniej. Szczerze także nie zgadzał się na wybor Xięcia *Leuchtenberskiego*, który okazał, iż jest dla niego niestosowny, i przedstawił mogące stąd wyniknąć skutki dla Belgium. Chociaż poważa osobę tego Xięcia, chociaż szanuje pamięć wielkiego człowieka, którego jest prysposobionym wnukiem, który podniósł tak wysoko sławę Francyi, i tak daleko posunął czynność iey wyobrażeń, rząd postąpiłby nieroztropnie, gdyby zgodził się na ten wybor.

Położone na naybliższej granicy od stolicy Francyi, otoczone fortecami przeciwko niey zbudowanymi, leżącemi po większey części na ieyże terytoryum, Belgium nie powinno narażać się na niebezpieczeństwo, stania się ogniskiem intryg przeciwko rządowi francuzkiemu, lub wejscia w związek, przeciwne iego interessom.

Przeszkadzając, ażeby dwa kraie, połączone z sobą przyjaźnią, życzliwoscią i zasadami, nie zrodziły wzajemney względem siebie nieufności i i nie skierowały się do odmiennych systematów, gabinet paryski przeciwnym był wyborowi Xięcia *Leuchtenberskiego*. Był on zapewnionym, że Belgowie przychylią się do tego żądania, wynagradzając iego usługi i przyjaźń: kraie bowiem powinny wzajemnie sobie na coś zezwolić, nie są zaś obowiązane iedne do dotrzymania wszystkiego, drugie zaś do niczego niedotrzymania. Lecz razem też rząd oświadczył, że, iesliby kongres, nie zważając na sprawiedliwe żądania i na dobrodziejstwa Francyi, wybrał tego Xięcia, Francya go nie uzna.

Wydając takie postanowienie, rząd królewski hynaymniey nie przestąpił sobie służącego prawa, ani też uchybił iego zasadom. Każdemu krajowi dozwolono iest potwierdzać, przychylić się, lub wchodzić w stosunki. Jeżeli mu nie wolno użyć oręża w sporze o to, co mu się nie podoba, mocen iest nie przystać na to. Niewdawanie się więc nie wyłącza nieuznawania. Są one od siebie oddzielone na całą odległość, będącą między niepotwierdzeniem, a walczeniem, między używaniem sobie służącego prawa, a gwałceniem prawa drugiego.

Minister kończy wyłożeniem przyczyn, które przywiodły konferencye londyńskie, oprócz kwestyi tyczących się interesu Europy, do zamienienia się w sąd pokoiu, dla wstrzymania prywatnych nieporozumień Hollandyi z Belgami, będących skutkiem 15stoletniego wspólnego bytu na terytoryach połączonych traktatem 1314 roku.

Takie było, rzekł powtarzając pokrótce Hrabia *Sebastiani*, postępowanie rządu francuzkiego w interessach Belgium. Okazał on swoją szlachetność, szczerosc, rostroność i przeczność. On starał się o niepodległość Belgium; on sprzyiał oddzieleniu się iego od Hollandyi; on zdziałał to, że cała Europa zgodziła się na iedno i drugie; on odrzucił połączenie przeciwujące się zasadom polityki; on odmówił przyjęcia niebezpieczney władzy królewskiej; on sprzeciwił się wyborowi, któryby mógł dać powód do rozpoczęcia krokow nieprzyjacielskich. Potępił zasadę zbrojnego wdawania się, nie wzbraniając prawa radzenia i naganiania, lecz nie posunął rad do przymusu, ani też nagany do napasci. Był on spokoynym pośrednikiem i bezstronnym sędzią. Może on rzec także, iż, w niczem nieuchybiał, cokolwiek przepisywała sprawiedliwość i szczerosc, nie zaniedbał nigdy interessów kraju, iż iego postępowaniu towarzyszyła zawsze rostroność i stałość, potrzebna do dania

fm pierwszeństwa. On nie przestał zostawać w zgodzie z mocarstwami połączonemi na konferencji Londyńskiej, w celu wyszukania sposobów najsłabszych do zachowania pokoju, którego zarówno wszystkie narody potrzebują, i do utrzymania go, na co wszystkie gabinety okazują swoją iednomyślność.

Spodziewa się on zasłużyć na pochwałę Francyi, izb, i na szacunek Europy.

Wielu mówców, jako PP. ienerał *Lamarque*, *Mauguin* i *Bricode*, zabierali głosy po P. Ministrze spraw zagranicznych; dwaj pierśi zbiłali zasady polityczne postępowania, przyjętego przez rząd francuzki w ostatnich okolicznościach; hrabia przeto *Sebastiani* uznał za rzecz przyzwoitą dać im na to odpowiedź. Okazawszy zaufanie, na które zasługują ze strony rządu wszyscy aienici dyplomatyczni, rezydujący przy rozmaitych dworach Europejskich i odpowiedziawszy na zapytanie, uczynione względem natury zapewnień i zaręczeń pokoju, na których polega rząd królewski, dodał: Mości Panowie! nie powiedzieliśmy nigdy, że jesteśmy pewni pokoju; lecz mówiliśmy, że spodziewamy się pokoju i powtarzamy to jeszcze. Co do zapewnień, jakie mamy, są to najwyraźniejsze oświadczenia mocarstw, których szczerości powinniśmy wierzyć, co większa, są to dobrze zrozumiane interesa tych mocarstw, interessa, zgodne z naszymi, a te mają na celu utrzymanie pokoju.

Anglia, powiadają, dała nie dawno powody powątpiewania o iey dobrej wierze. Nie, Mości Panowie, mogą to rzec na tey mównicy, że nigdy rząd, nigdy ministerium, nie okazywało większej szczerości w prowadzeniu interessow, w swoich negocyacyach z mocarstwami zagranicznymi, a zwłaszcza z Francją. Mamy dostateczne zaręczenie w upewnieniach najrzetelniejszych ze strony osób, zasługujących na szacunek całej Europy. (Rozwaga).

Czynią nam inny jeszcze zarzut. Nie broniliście, powiadają, Polaków, tego narodu, który tak długo stanowił równowagę w interesach Europy. Mości Panowie, nie sądziliśmy, aby interes Francyi wktadał na nas prawo wypowiedzenia wojny całej Europie: pomoc albowiem, której żądają dla Polaków, byłaby wypowiedzeniem wojny całej Europie. Powiedziałem już na tey mównicy, że, aby dostać się do Polski, trzeba przebyć Prussy, Niemcy, potrzeba zatem walczyć, zwyciężyć te wszystkie narody, więcęć jeszcze się smuć, myśląc, iż gdybyśmy się odważyli na to nierozważne przedsięwzięcie, przeciwne interessom Francyi, brakowałoby nawet nam czasu do iego skutecznienia.

Lecz uczyniono tu jeszcze ważniejszą wzmiankę, która ściąga się do prawa pokoju i wojny. Wyrzeczono na tey mównicy: „Oznaymiliście W Panowie, iż nie zgodziliście się na przyłączenie Belgium do Francyi, nie mieliście W Panowie do tego prawa. Prerogatywy władzy królewskiej nie sięgają tak daleko.” Mości Panowie, rozważyliście ścisłe tę kwestyą? Nie wiecież W Panowie tego, iż gdzie wpływają trzy władze, sprzeciwienie się iedney może zniszczyć, cokolwiek byłoby postanowionem? Wiele na tém zależy, iż ministrowie ściągała, na siebie wszelką odpowiedzialność: lecz nie są iey podlegli, gdy się wspierają na prerogatywie służącej władzy królewskiej, która wykonywana jest dla utrzymania pokoju i niepodległości narodu; spodziewam się, iż nigdy izba nie targnie się na nią. (Oznaki podobania).

Minister, przechodząc potem do interesow, tycających się Belgium, powtarza i rozwija dowody już wymienione w pierwszej iego mowie. Jenerał *Lafayette*, który po nim wstąpił na mównicę, mówił w tymże, isk uprzednio duchu, o interesach zewnętrznich, iakoteż wewnętrznich. Ponieważ ienerał *Lamarque* nie domagał się, aby oddano pod głosowanie wnioski iego o złożeniu na biórze rozmaitych dokumentow, tycających się interesow Belgium, posiedzenie zatem zostało zamknięte. (J.d.S.P.)

ANGLIA.

Londyn dnia 18 lutego.

Dnia 15 odbyło się w Dublinie zgromadzenie

w celu ułożenia petycyi do parlamentu o zniesienie unii, które ma być podane przez P. *Hunta*, i popierane przez P. *O'Connell*; ten ostatni miał na tém zgromadzeniu mowę, która była przerywana kilkakrotnie huczными oznakami upodobania; zbił on fałszywość twierdzenia, umieszczonego w gazecie *Dublin Evening Post*: iakoby uznał się być winnym w 14 punktach oskarżenia, przeciw niemu zanesionego, gdy tymczasem niepodobna mu nawet było tego uczynić z przyczyny iego niestanności, co podało mu zręczność wytoczenia sprawy przed izbę Parów; protestował się także przeciwko drugiemu ogłoszeniu tegoż pisma utrzymującemu, iż się poiednał z rządem.

— P. *O'Connell* przybył do Londynu i dnia 17 wszedł do izby niższej.

— Podług pewnego urzędowego pisma, budżet wojska narok terażniejszy przewyższa ó 149,690 f. szterl. budżet roku poprzedzającego; z tey summy, 72,476 f. szterl. są przeznaczzone na powiększenie korpusu ochotników.

— Hrabia *Grenville* odmówił przyjęcia summy 4000 f. s., którą mu naznaczono iako rachmistrzowi skarbu.

— Okręt J. K. M. *Tetys* rozbił się około przylądka *Praia Decano*, na brzegach Brezyllyjskich, w nocy z dnia 5 na 6 ostatniego grudnia. Człedź okrętowa potrafiła szczęśliwie się uratować, wyjąwszy 16 osób, z których kilka zostało zabitych na pomoście przez upadek maszty.

— *Gazety Nowego Yorku* pod dniem 19 stycznia zawierają, iż spodziewają się w *Washingtonie* wielkiej odmiany w prawodawstwie amerykańskim: znaczna bowiem część prowincy związkowych uchwaliła prawa, sprzeciwiające się rozporządzeniu, przyjętym przez kongres ieneralny.

— *Gazeta Dublińska* donosi za rzecz pewną o rychłym wyborze P. *Sheil* do parlamentu z iakiegoś miasteczka angielskiego.

— Młody *Murat*, syn ex-króla neapolitańskiego, wyjechał ze Stanów Zjednoczonych Amerykańskich napowrót do Europy. List pisany z *Nowego Yorku* pod dniem 15 stycznia donosi, iż wsiadł na okręt odjeżdżający do *Liverpool*.

— Izba Parów. Na posiedzeniu dnia 15, hrabia *Shrewbury* złożył kilkanaście petycyi z Irlandyi, o rozwiązanie unii, oświadczył iednak, iż podejmując się ie przedstawić, radził proszącym, aby się wstrzymali od wszelkiego poruszenia, któreby mogło wszcząć rozruchy, aby mieli zeufanie w życzliwych zamiarach terażniejszych ministrów, którzy się okazują prawdziwymi przyjaciółmi Irlandyi i zasługują na to, aby cieszyli się popularnością w tym kraju. Biskup Londyński korzystał z nadarzoney zręczności i oświadczył, że dochodu pobieranego z dziesięcin przez duchowieństwo anglikańskie, na każdego nie wypada więcęć, iak 180 lub 200 f. szterl.; ogólną summę dziesięcin w Anglii pobieranych wynosi on na 2,500,000 f. szterl. z której część opłaca się świeckim, którzy nabyli własicielstwa dziesięcin.

— Na posiedzeniu dnia 18, hrabia *Aberdeen* przypomniał, iż w roku upłynionym, dane było zaręczenie Grecyi i Turcyi, iż żadna iuż odmiana nie nastąpi w ich wzajemnych stosunkach; teraz ieden z ministrów francuzkich wyrzekł na mównicy w izbie deputowanych, że rozprzestrzenie granic i wolności, którą ma otrzymać Grecya, winna iest zbrojnému wdaniu się Francyi, szanowny hrabia chce poznać w tym przedmiocie myśl ministerium. Hrabia *Grey* odpowiedział, iż daleko ważniejsze interessa były dotąd przeszkodą w zaięciu się interessami Grecyi; lecz że ministrowie terażniejsi nie są odpowiedzialnymi za wdawanie się Francyi, i że rozprzestrzenie granic Grecyi, z większą korzyścią obu krajow interesowanych, zasługuje, aby było wzięte na uwagę.

— Izba Niższa. Na posiedzeniu dnia 15, *alderman Waithman* zwrócił uwagę na handel wywozowy Anglii, i usiłował dowieść, za pomocą dokumentow złożonych parlamentowi, iż zaręczenie rządu od lat kilkunastu, że kraj znajdzie się w stanie pomysłności coraz bardziey wzrastającej,

DODATEK

i debitorom n. JW. Felixa synowca i Joachima stryja Kadłubiskich upadek w sprawach uznany będzie — Oczem przez odniesienie się do Sądów Powiatowych Gubernii Wołyńskiej dla zawieszenia w kancelaryach niniejszego obwieszczenia na ścianach i dla wiadomości kredytorów i debitorów mieszkających po Guberniach innych, i za Granicą do Redakcyi Gazet Kuryera Litewskiego dla opublikowania trzykrotnego odezwa uczynić; niniejszym obwieszczeniem tychże kredytorów i debitorów uwiadomić. Dati w Poczapkach 1831 roku dnia 20 lutego.

Urzędnik od Massy i kredytorów Podsekdek Ziemi Powiatu Ostrońskiego i Kawaler Leon Krzyżanowski. (218)

¹ Niżej podpisany mając oddaną kamienicę z zabudowaniami, kramkami i placem

dziedzicznym w mieście Grodnie na ulicy Brygidzkiej położoną p. dziedziców Hieronima i Magdaleny Cinkiewiczów w zastawę za sumę r. sr. 2,200, zmuszonym został za weyściem do pessesyi opłacić dwa długi, oprócz tego na potrzeby i interesa Cinkiewiczów dać w gotówce pieniądze — Z czego wszystkiego masa długi obciążającego kamienicę z przynależnościami do f. 18,000 wynosi — Żeby niżej podpisany był pewnym swej należności, ostrzedz każdego jest obowiązany, aby mający należność w przeciągu dwóch miesięcy iawili się do niżej podpisanego, i żeby na przyszłość na kamienicę powyższą pod upadkiem swej pożyczki, nikt więcej nie kredytował iako długami szacunku ustanowionego z Cinkiewiczami f. 20,000 prócz poszlin, dorównywiająca, przez niniejsze ogłoszenie zawiadamia. Grodno 1831 meca marca 3 dnia. (216) Johan Stromm.

Ogłoszenia po raz 2gi i 3ci.

² Od Litwsko-Grodziń. Gubern. Rządu niniejszym ogłasza się: iż z rozporządzenia wyższej zwierzchności naznaczony jest przy Grodzińskim Gubernialnym Architekcie pomocnik, z pensją roczną z summ podatku ziemskiego 600 rub. assygnacyami. — Życzący zatem zaiść, ten architekterskiego pomocnika obowiązek, powinien z przyzwoitemi o pochodzeniu swoim i zupełney znajomości architektoniczney nauki dowodami, przybywać do Grodzińskiego P. Gubernialnego Architekty. Lutego 27 dnia 1831 roku.

Expedytor Jahołkowski.

Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

² Sąd zjazdowy rozbioru majątku n. JW. Michała Jełowickiego b. P. P. L. expedyjący, tak mocą Dekretu Sądu Głównego Gubernii Wołyńskiej Departamentu Cywilnego ieszcze w roku 1820 dnia 25 maja zapadłego, oraz wielolicznych Ukazów tegoż Sądu Głównego, wreszcie aktów zjazdowych, iednych na gruncie wsi Michlina, Bubnowa, Horodyszcz i Leniowa w powiatach Łuckim i Włodzimirskim gubernii Wołyńskiej swe położenie mających, drugich we wsi Horbowcach i Lysohorce w powiecie Lityńskim, a gubernii Podolskiej sytuowanych, a szczególniey aktu ostatecznego z przeniesienia Jurzydykeji ze wsi Horodyszcz powiatu Łuckiego do wsi Lysohorki powiatu Lityńskiego, w teyże wsi Lysohorce i Horbowcach kontynuowanego, a w dniu 14 augusta zeszłego 1830 roku ogłoszonego, gdzie Sądu Rozbiorowego nastąpiła decyzya (po ustanowieniu massy w gubernii Podolskiej obliczeniu administratorów, i tradytorów i zalikwidowaniu kredytorów, dobra w gubernii Podolskiej, obciążających) iuż dla ukończenia zupełnego ustanowienia massy z dóbr w gubernii Wołyńskiej położonych, w powiecie Łuckim i Włodzimirskim, oraz zrobienia aktykacyi i aplikacyi długów na majątku n. JW. Michała Jełowickiego, mieszczących się, wreszcie rozwiązania appellaeyów założonych zadeklarowane zostało przeniesienie Jurzydykeji do dóbr w gubernii Wołyńskiej powiat Łucki do wsi Horodyszcz w tymże dniu 14 augusta upłynionego roku, a gdy w porze przejazdu z gubernii Po-

dolskiej do gubernii Wołyńskiej urzędnik niżej wyrażony rozbiór ten expedyjący od massy i kredytorów sądem głównym Wołyńskim Depart. Cywil. przeznaczony, odebrał Ukaz Rządu Gubernskiego Wołyńskiego expedyować Kommissyą z Ukazu Senackiego na gruncie miasta powiatowego Ostrogu w sprawie kupców mieszczan obszczestwa tegoż miasta Ostroga z JO. X. Karolem Jabłonowskim dziedzicem tegoż miasta zrobienia rozczółow pomiędzy temiż stronami, iakową Kommissyą urzędnik niżej wyrażony od dnia 18 augusta zeszłego 1830 roku do dnia 10 lutego teraz bieżącego 1831, zajmować się (pomimo wszelkich starań uwolnienia się od takowey Kommissyi) musiał, a z takowego wypadku termin zjazdu z przeniesienia Sądownictwa sprawy Rozbiorowey na majątku n. JW. Michała Jełowickiego na wsi Horodyszczu bezczynnie spełził, a gdy teraz na przedstawienie Sądu Głównego Wołyńskiego Departamentu Cywilnego w celu ukończenia niniejszego rozbioru na majątku n. JW. Michała Jełowickiego Rząd Gubernski Wołyński nadesłanym Ukazem od dalszego kontynuowania Kommissyi w mieście Ostrogu niżej wyrażonego urzędnika uwolnił, zatem chcąc przyspieszyć kredytorom debitorom n. JW. Michała Jełowickiego prędszy koniec rozbiorowi i zadość wypełnić ukazom Sądu G. G. W. D. C. i bez przerwy takowy rozbiór ułatwiać postanowił: ażeby tak kredytorowie i debitorowie, oraz pretensorowie n. JW. Michała Jełowickiego i do onego majątku tak w gubernii Wołyńskiej iako i Podolskiej sytuowanego ubiegające się, oraz administratorowie i posiadacze tegoż majątku iak równie i prokurator massy nie tłumaczyli się niewiadomością o terminie zjazdu takowego rozbioru, onemu zjazdowi czas normalny w roku bieżącym 1831 d. 26 kwietnia przecznać i o tém tak przez niniejszą innotescencyą wnieść się w akta dobrom właściwe powiatu Łuckiego i Włodzimierskiego powinno, iako i odniesienia się po gubernii Wołyńskiej we wszystkie powiaty aby była w kopiach zawieszona po kancelaryach a dla wiadomości publiczney względem kredytorów w inney gubernii mieszkających do Redakcyi Kuryera Litewskiego odnieść się z uwiadomieniem, że iuż na tym ostatecznym terminie od dnia 26 kwietnia

1831 roku massa ustanowiona zostanie, kollokacya dopełniona i rozwiązanie appellacyow założonych nastąpi, i dzieło w kategoriach zaappellowanych do Sądu Głównego gubernii Wołyńskiej Departamentu Cywilnego na postanowienie przesłane, a upadek niestawiającym się uznany zostanie, a w ciągu nadejść mającego terminu kategoriemi zaczętemi massy Jelowieckiego z massą sstrów Leniowskich tudzież z posiadaczami dóbr zastawnemi w różnych artykułach Sąd Zjazdowy zatrudniać się oświadcza i one strony przez powieski wezwie. Dat w Ostrogu 1831 roku dnia 19 lutego.

Urzędnik od massy i kredytorow, Podędek Ziemi powiatu Ostrońskiego i Kawaler Leon Krzyżanowski. (213)

Z b i e g i.

3 Majatku Swirnow, w parafii Kowarskiej w powiecie Wilkomierskim położonego, dziedzictwa Podpułkownika i kawalera Ignacego Chrzczonowicza, podczas zostawania w służbie woiennej, jako i po otrzymaniu Dymissii, włościanie obojey płci poddani, do majątku Swirnow przynależne, bez żadney przyoczyny zabierając nie mało z sobą rzeczy potrzebne; mianowicie w latach 1828, Anna Romanowska lat 25 urody średniej twarzy pociągławy, oczu szarych, włosy szatę. 1829 Agata Wasilewska, lat 18 urody niskiej, szczupła, twarzy okrągłej, na łbie brodawka, oczy swiate, włosy blond. 1830 Urszula Sawicka żona Symona lat 45, brunetka, oczy czarne twarzy ściągłej, nos wielki, syn iey lat 22 urody wierszkow 6½ twarzy pociągłej gładkiej, brunet, oczy szare, bardzo ziękliwy, drugi syn Piotr lat 20 urody wierszkow 6 twarzy pociągłej piegowaty, oczy szare, włos szatę, córka iey Rozalia lat 18 ospowata, twarzy bardzo okrągłej, włosy czarne, nos gruby. Jerzy Kurassis lat 26 urody wierszkow 5 tłusty, ospowaty włos szatę, oczy szare. Brat jego Jan lat 24 urody wierszkow 4 nos zadarty twarz okrągła szyroka, włos szatę, oczy szare. O iakowych zbiegłych od czasu ucieczki pomimo najściślejszego wyszukiwania, do dziś dnia najmniejszey wiadomości powziąć niemogąc podałem dzisiejszego dnia prozbę do JW. Cywilnego Gubernatora, prosząc o przedpisanie Sądom Niższym w wyszukaniu wspomnianych ludzi, i o tém zawiadamiam Publiczność, którą proszę (ieśli się tacy oknie) dostawić do Sądu Niższego powiatu Wilkomierskiego. Dat w Wileńcu 1831 roku februarii 27 dnia.

Ignacy Chrzczonowicz Podpułkownik wojsk Rossyjskich.

Wolno drukować czasowy Policmeyster Korpusu Zandarmow Podpułkownik Rutkowski.

Z b i e g.

5 Roku 1831 februarii 7 dnia w powiecie Lidzkim w Parafii Wasiliskiej ze dworu Wofczyne od odstawnego wojsk Rossyjskich Porucznika Wincentego Kamińskiego zaudający się za kucharza człowiek nazwiskiem Antoni Prokop zabrawszy konia gniadego, sanie proste, oraz pokradłszy wiele różnych rzeczy uciekł, przymioty iego są następnę: od urodzenia ma lat 33, wzrostu dwóch arszynow i

dwóch wierszkow ciała pełnego, twarzy okrągłej i od pitaństwa obwisłej, włosow na głowie czarno rusych nieco ieżących się, broda, wąsy i bakambardy ryże, oczu ciemnobłękitnych, mowa polska z ruską zmieszana, kłoby takowego człowieka poimał i przystawił onęgo do policyi odhierzę nadgrody, od niżej podpisanego rubli assygo. 25.

Wincenty Kamiński Porucznik odstawny.

3 Roku 1831 lutego 23 dnia, Sąd Podkomorzo-Exdywizorski na podział równy majątku po zesłym Józefie Dederce b. Podkomorzym Oszmiańskim pozostałego między dwóch braci Barnaby i Rocha Dederkow, oraz na domiar iednoczasowie satysfakcyi przez exdywizyę ich wierzycielom z ogólnych fundaszow, remissą Sądu Głgo Lit. Wileń. 2go Departamentu naznaczony, po załatwieniu w uprzednim pierwszym zjeździe właściwych stopniow dnia 10 terażniejszego miesiąca w zamiarze dokonczenia poroczonyey czynności do majątku Oborka w Powiecie Oszmiańskim położonego, zjechawszy; przez rezolucyę dnia 15 i 25 terażniejszego miesiąca następnę postanowił, bez żadnych odkładow przyymować stron w sprawie przełożenia, i nie uważając na niestanność czyiokolwiek dnia 16 następnego miesiąca marca sprawę dziełożą exdywizorską do oczwistego rozbioru wzięwszy, wypełnić przeznaczenia remissy, a na nieiawiających się ze swoimi stosunkami amiesyą zapisać determinował. Oczem aby JW. Barnaba Dederko b. Prezydent Sądu Głgo 1go Departamentu oraz wierzyciele i interessowane osoby wiadomemi byli i do rozprawy przystępowali, niniejszą do trzykrotnego w Kuryerze Litewskim ogłoszenia awizacyą przesyła.

Podkomorzy Ptu Wileńskiego Gedeon Jeleniński.

Józef Zawadzki Pisarz Grodzki Ptu Oszm. Exdywizor.

Kazimierz Boharewicz P. Z. Ptu Wileńskiego i Exdywizor.

3 Od Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu w skutek podaney od successorow zmarłego Jenerał-Leytnanta Senatora i Kawalera Pawła Pietrowicza Puszczyzna prośby i następnę w niej na dniu 20 stycznia terażniejszego 1831 roku rezolucy: uwiadamia się wszystkich PP. kredytorow i mających pod iakimkolwiek względem do majątkow tychże Puszczyznow stosunek; że ustanowionemu nad majątkiem Stażki zowiącym się, położonym w Lubrzyńskim Powiecie Gubernii Mińskiej i wszelkimi ich majątkami, konkursowemu czyli exdywizorskiemu Sądowi naznaczono zjechać do pomianionego majątku Stażki, nieodmiennie na dzień 23 lipca bieżącego 1831 roku dla odkrycia swiego sądu, i ostatecznego wypełnienia poroczonyey mu czynności; iżby wszyscy PP. kredytorowie tychże Puszczyznnych na tenże termin przybywali tamże sami osobiście, lub przez pełnomocników z uależytymi dowodami dla odebrania w długowych swych pretensyach satysfakcyi, pod nieuchronną utratą ich poszukiwań. Lutego 19 dnia 1831 roku.

Sekretarz Atanazy Reutt.

DODATEK DRUGI

Wilno dnia 11 Marca v. s. 1851 roku.

jest błędne: gdyż nie tylko wartość rzeczywista towarów, wywożonych teraz corocznie z Anglii, jest daleko niższą od ich wartości urzędowej, która służy za zasadę ocenienia rządowi, lecz jeszcze jest daleko mniejszą od wartości towarów wywiezionych w roku 1819. Z powodu zmiany systemu pieniężnego, cena wszystkich rzeczy upadła, gdy tymczasem ciężary pozostały też same; ta okoliczność zubożyła klasę średnią, albo raczej zupełnie zniszczyła ją w Anglii; i jeżeli się klasa ta nie podniesie, nie można obiecywać dobrego bytu, chociażby corocznie zmniejszano podatki i starało się tym sposobem ulżyć ciężarowi klasie ubogich. P. *Waithman* mniema, iż potrzeba naprzód puścić pieniądze w cyrkulacyą, a potem ścięśnić jeszcze bardziej handel przywózowy. Co się tycze tego ostatniego punktu, P. *Robinson* mniema, iż wolność handlu nie inaczej może być przyjętą, iak tylko w ten czas, gdy przywóz zboża zupełnie będzie dozwolonym; lecz że nie można się spodziewać, aby ostatni ten środek był przyjęty, przywóz zatem innych artykułów powinien także być ścięśniony, a handel kolonialny otrzymać pierwszeństwo przed wszelkim innym zagranicznym handlem. Kanclerz skarbu, mówiąc o systemacie mennicznym, oświadczył, iż byłoby rzeczą nierozsądną odmienić go w obecnej chwili, kiedy wszelka odmiana może być szkodliwą. Powyższa kwestya, wnieiona przez P. *Waithman*, została przyjętą, i wydano postanowienie, oparte na jego przełożeniach.

Kanclerz skarbu żądał i otrzymał upoważnienie złożenia bilu o polowaniu; radzi on uchylić wszystkie prawa dotąd postanowione, znieść wszelkie tytuły teraz istniejące prawa o polowaniu, i żąda, ażeby każdy właściciel, lub kmięć, za zgodą właściciela mógł używać tego prawa za pomierną opłatę; sprzedaż zwierzyny będzie dozwoloną, a polowanie ukradkiem karane będzie więzieniem, za pierwszym razem czteromiesięcznym, za drugim ośmiomiesięcznym, a za trzecim dwuletnim.

Na posiedzeniu dnia 16, izba zamieniła się w komitet, i zgodziła się na postanowienia, tyjące się wypuszczenia nowych biletów srebrowych; postanowienia obejmujące zniesienie podatku od świec i węgla ziemnego morzem przywożonego, zostały także przyjęte.

Na posiedzeniu dnia 18 izba zajmowała się roztrząsaniem etatów dla wojska. (J.d.S.P.)

London dnia 22 lutego.

Papiery publiczne. Konsolidy 78; Rosyjskie 91; Greckie 35; Portugalskie 47; Brezyjskie 56; Meksykańskie 56.

— Królestwo Ichmość, dnia 21 powrócili tu z Brighton.

— Gazeta dworska zawiera w sobie co następuje: „Śmiało zapewnić możemy, polegając na pewnym źródle, że Król okazał wielkie nieukontentowanie, z powodu usiłowań pewnego stronnictwa, ku oparciu się rządowi w ważnej sprawie reformy, przez kroki spokojności publicznej nieprzyjęte. Król powiada, że roztropna reforma konieczna jest potrzebna, i że chyba nieprzyznaciele dobrego porządku, mogą się temu sprzeciwić. Zresztą myśli Króla w przedmiocie reformy znane już były za ministerium Xięcia Wellingtona.”

— Xięża pełniący obowiązki w hrabstwie *Chester*, zebrawszy się niedawno, uchwalili jednomyślnie, podać do Króla i do izby parów petycyą z oświadczeniami swego przekonania, że niektóre odmiany w liturgii dzisiejszej, mogą mieć wpływ zbawienny, a razem, że są gotowi podać się wszelkim środkom, które uznane będą za potrzebne, względem ich dochodów, a mianowicie dziesięcin.

— Według listów godnych wiary z Nowego Jorku pod dniem 24 stycznia, *Gwadelupa* i *Martynka*, znajdują się w wielkim zaburzeniu.

— Jenerał-maior, sir *B. d'Urban*, mianowany gubernatorem i naczelnym wodzem w *Guyannie* angielskiej, która obejmuje osady *Demerary*, *Essequibo* i *Berbice*; a kapitan marynarki *J. Sterling*, przeznaczony do tychże obowiązków w *Australii-zachodniej*.

— Wydano rozkaz na uwiezienie *P. Cobbet*, za odezwę do ludu wiejskiego, umieszczoną w iednym z pism peryodycznych angielskich.

— Podług wiadomości z *Kanady*, pod dniem 18 stycznia otrzymanych, posiedzenia prowincjonalnego parlamentu *Wyższej Kanady*, otworzone zostały dnia 7 tegoż miesiąca. (J.d.S.P.)

HISZPANIA.

Madryt dnia 11 lutego.

Naczelnik buntowników, *Torrijos*, dnia 28, nanowo kuścił się wyładować na ziemię hiszpańską; w rzeczy samej udało się mu z 200 ludzi wysiąść na terytoryum neutralne między *Gibraltarem*, a obozem *St-Roc*, i opanować małą forteczkę, przez iednego oficera z garstką żołnierzy strzeżoną. Lecz, za nadejściem wojska, przymuszony był schronić się w posiadłości angielskiej, gdzie *Torrijos* i jego banda rozbrojeni, a uwieziony przez nich oficer hiszpański na wolność puszczony został. Na kilka dni przed tym wypadkiem, statek z *Marsylii* zawinął do zatoki *Gibraltarskiej* ze znaczną summą pieniężną i niemałym zapasem broni dla buntowników; ale Gubernator *Gibraltaru* cały ładunek zabrał. (J.d.S.P.)

NIEMCY.

Frankfort dnia 26 lutego.

Związek Niemiecki, na posiedzeniu dnia 10 lutego 1851 roku, ogłosił postanowienie, podług którego, wszyscy zbiegowie z wojsk któregokolwiek państwa związkowego wydawani będą na tychmiast, bez zapotrzebowania, władzom, do których należą, skoro zatrzymani będą w kraju, którego z monarchów lub wolnego miasta należącego do związku, bądź prowincya, w której będą ujęci wchodzi do związku, bądź nie należy do niego. (J.d.S.P.)

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Od dnia 1 marca, ma wychodzić w *Petersburgu* nowe pismo peryodyczne, w języku rosyjskim, pod tytułem: *Girlanda*, dziennik literatury, mód i t. d. Numer z kilku arkuszy wychodzić będzie raz na tydzień, z rycinami, portretami, modami, notami muzycznymi i t. d. Prenumerata roczna wynosi na miejscu 40 rub. assygn. z pocztą 45 rub.

— Podatki opłacane w różnych krajach *Europy*. W *Prusiech*, mających 12 milionów mieszkańców, wypada podatku na każdego po 4 talarzy i 20 groszy. W *Niderlandach*, licząc w to *Belgium*, z 6 milionów mieszkańców opłaca każdy 7 talarów i 15 groszy. W *Francyi*, ze 32 milionów mieszkańców, każdy płaci 8 talarów. W *Anglii* (rozumiejąc pod tém imieniem wszystkie brytańskie wyspy) z 22 milionów mieszkańców każdy płaci 17 talarów. Z tysiąca przeto dusz *Prussy* pobierają podatku 4,666 talarów, *Niderlandy* 7,500, *Francya* 8,000, *Anglia* 17,000.

Paryż ma 8 do 900,000 mieszkańców, którzy corocznie opłacają krajowi i miastu 32 miliony talarów; przeto, uważając 900,000 ludzi, wypada na każdego po 35 talarów. Jest to wielka summa, zważając, iż w *Paryżu* znajduje się 120,000 ubogich, żyjących z jałmużny. Można przyjąć, iż w *Paryżu* każdy opłaca 20 talarów krajowi, a 15 talarów miastu.

Byłoby nader interesującą rzeczą, porównać między sobą większe miasta *Europy* pod względem podatków i liczby mieszkańców, naprzykład: *London*, *Paryż*, *Amsterdam*, *Hamburg*, *Berlin*, *Sankt-Petersburg*, *Wiedeń*, *Wenecya*, *Rzym*, *Neapol* i *Konstantynopol*. (G.S.P.)

Oświadczenie.

1. Oświadczenie imieniem JWW. Hipolita Prezydent. Granicz. Apell. Wileńskiego, Adolfa Kapitana Woysk Pol. Wołków czyni się z następnego powodu: Urodzony Michał Pilecki Adwokat Subs. Wileńskich pod pretextem adcytacyi successorow zeszłej Maryanny Skretowey umieścił przy Gazecie Kurjera Litewskiego pozew przeciwko oświadczającym się. Wszystkie interessa ułatwiając z należąną akuratnością i niedając nikomu pobudki do processu w rzeczach słusznych; oświadczający się są zagnęni do wyjaśnienia tej napaści w sposobie najszybszym. Niedawno zmarła Maryanna Skretowa była niegdyś służką u Xiędza Kanonika Wołczackiego i za to osiągnęła skrypt darowny, który w roku 1817 zeszły oycie oświadczających się mając sobie okazany, niewchodząc w ważność onego i inne okoliczności; za wszystkie Skretowey pretensye zapłacił czerw. zł. 600. Po takowey wypłacie Skretowa nieroszcząc żadney pretensyi, przez pamięć tylko na swoje zasługi znajdowała u zeszłego oycy, a następnie u oświadczających się częste wsparcie, i stąd po zdarzoney śmierci oycy naszego, kiedy każdy objawiał swój stosunek, Skretowa jako zupełnie zaspokojona przez dwa lata o żadney należności nawet niewspomniała. W r. 1829 pierwszy krok Adwokat Pilecki za wyrażoną dawną uspokojoną pretensją sformował napaść, której exekwując plan ułożony, zaprowadził wprzód listowną korespondencyą, a w ślad tego rozwinął proces w Ziemstwie Wileńskim okrywając ony imieniem Skretowey, chociaż istotnie sam był przelewnym aktorem: bo za przeysciem takowey sprawy do Sądu Główn., kiedy Skretowa wśród odchodzącej sprawy spieszyła rzec się wymyślonej pretensyi, Adwokat Pilecki przeciwko ustawie 1811 r. września 17 dnia obowiązującej adwokatow do skłaniania stron do ugody i zabraniającej nabywania przelewami pretensyow, podanym od siebie aresztem zaprzeczył Skretowey wolności kończenia processow i wiekiem obarczoną, a stąd słabą na umyśle skłonił do swoich widokow. Po dekrete Sądu Główn. Rządzący Senat zapotrzebował dzieła na rewizyą; a między tém Maryanna Skretowa żyć przestała, na której juramencie Adwokat Pilecki miał oparty cały napastny swój stosunek: skutkiem więc wyszłego z Rządzącego Senatu dnia 16 sierpnia 1830 r. Ukazu, Sąd Główny Wileński cały takowy interes powrócił do pierwszego stopnia. Pomimo tego urodz. Adwokat Pilecki za różnogatunkowemi dokumentami zdobytymi na Skretowey już własnym imieniem zanapastował oświadczających się nowym processem w Sądzie Ziemskim Wileńskim, w którym za nieukaranie tegoż urodzonego Pileckiego penami ewokacyjnemi i powrotem kosztow prawnych, przeniesioną została skarga do Sądu Główn. Wileńskiego. Taki jest istotny stan interessow, a z onego gdyby nikt nieuwodził się sukcesyą po zeszłej Skretowey i aby każdy o rodzaju pretensyi urodz. Pileckiego, jak równie i o powodach nas zakłócenia był świadomym, niniejsze do Akt publicznych podajemy oświadczenie. Datt 1831 roku marca 7 dnia.

W imieniu własnym i brata mojego podpisuję Hipolit Felix Łaniewski Wołk. Prezes Gran. Wileń. (222)

1 Oświadczenie imieniem WJPana Ignacego Odachowskiego Sędziego Gran. Ptu Oszmian. przeciwko W. Tadeuszowi Domeykowi b. Podkomorzemu Ptu Wilej. w rzeczy zjaśniającej się: po śmierci brata mojego rodzzonego Jana Odachowskiego, zostawszy naturalnym opiekunem jego córki Kazimiry Odachowskiej — Gdy pomimo podanego objaśnienia przezemnie do Opieki Dworzańskiej Borysowskiej, o niewoluem opiekowania się JW. Domeyki nad moją rodzoną Synowicą, jako będącego w procesie z Odachowskiemi, jej Stryjami i Oycem, o strwonienie ich rodzicielskiego funduszu, przez nprzednie praktyczne opiekowanie się JW. Domeyki, wymożenie podstępnie kwietacyi, dla pozornego usprawiedliwienia się, a w kolei i zagarnienia przemocą całkowitego funduszu po matce naszej; kiedy mimo złożonych prawnych dowodow, podobało się Opiece Dworzańskiej Borysowskiej, w miejscu dodania mi nieinteresowanych opiekunow, ntwierdzić JW. Domeyki z dobranyu sobie W. Józefowiczem Adwokatem Subsell. Borysowskich w poczet których umieszczony; niebędąc właduy do działania na dobro mojej synowicy, a tylko z boleścią serca poglądując na utrzymanie smutne Kazimiry Odachowskiej w własnym domu Domeyki bez edukacyi i opatrzeni przyzwoitego jej stanowi, na stan smutny jej interessow — Słowem na ruinę widoczną majątku i całego jej funduszu; abym więc w przyszłości nieodpowiadał, niniejszem oświadczeniem protestuję się przed całą publicznością, że do tych działań opiekuńskich, nie tylko nie należę, lecz z przywiązania stryjowskiego, szukać dla niej sprawiedliwości w przyszłość nieomieszkam. Datt 1831 r. meca Intego 9 dnia.

Ignacy Odachowski Sędzia Gran. Ptu.

Roku 1831 meca Februaryi 10 dnia skutkiem podanej prośby i nastafey za oną w Żurnale Rezolucyi przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Grodzkimi Ptu Oszmian. stanowszy osobiście WJPan Ignacy Odachowski Sędzia Gran. Ptu Oszmian. niniejsze oświadczenie do zapisania w protokuł potoczny processowy podał. (215)

Jozefat Łunkiewicz Sędzia Grodz. Oszmian.

1 Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI.

Sąd Zjazdowy rozbiór na majątku JWW. Felixa i Joachima Kadłubiskich mocą Dekretu Sądu Głównego Wołyńskiego Departamentu Cywilnego w roku 1826 dnia 15 grudnia pomiędzy masą successorow tegoż JW. Felixa i Joachima Kadłubiskich, a kredytorami i debitorami onychże wypadłego na gruncie wsi Oknia i Noworodeczyó w Ostrogskim, oraz Wsi Poczapek w Dabieńskim, tudzież miasteczka Łanawiec i Oryszkwiec w Krzemienieckim Powiatach Gubernii Wołyńskiej złatwiający; mając dzieło rozbiorowu na ukonczenie i kontynuując go bez przerwy, gdy już do ustanowienia masy po skończeniu likwidacyi przystąpił — Więgo dla ogłoszenia takowey kategorii jakoteż aktykacyi kredytorow i rozwiązania appellacyow postanowił przeznaczyć termin ostateczny dzień pierwszy czerwca 1831 biegnącego roku we wsi Poczapkach w Powiecia Dabieńskim, na którym czasie niejawiącym się kredytorom

Wilno dnia 11 Marca o. s. 1831 roku!

Do Dzierżawy.

1 Od Wileńskiej Skarbowey Izby ogłosza się, iż znajdujące się w Brastawskim powiecie w skarbowych majątkach Sorokach i Jeziorosach, czynszowe artykuły składające się z młynów, karczem, szynkow, kram, browarow, i izeior, które przynosiły w upłynionym 1830 roku arendowney roczney intraty 2011 r. srebrem, przeznaczają się teraz do oddania w czynszową dzierżawę z publicznych targow 25 i 27 dnia terażniejszego mca marca w tey Izbie odbywać się mających, na iakowe to targi życzący targować się na naznaczone artykuły zechcą przybywać do Izby Skarbowey sami lub wysłać pełnomocników z pewnemi prawnemi wedle Naywyżey utwierdzonego w dniu 17 października 1830 roku postanowienia ewikycyami, powinniemi zawierać w sobie 700 r. srebrem w gotowych pieniądzech lub innego rodzaju prawną ewikoyą równającą się tey summie gdzie im objawione będą i kondycye.

Radzca Dworu i Kawaler Kołkowski.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCISamowładnącego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

2. Urodzonym Joachimowi Kiełpszowi b. Sędziemu Ziem. Brast. o rubli sr. 236 kop. 50 i assygn. 620 — Antoniemu Frackiewiczowi b. Assesorowi S. W. Z. Zawiley. lub jego sukcesorom o rubli srebr. 22 — Fortunatowi Rudominie o rub. sr. 14 — Joachimowi Michałowskiemu Łowczemu Mściśław. o rubli sr. 600 — Jankowskiemu Kancelarzyscie S. N. Z. Br. o rubli sr. 6 — Jozefowi Dowgiale o rubli sr. 75 — Smolakowi Komissionierowi o rubli sr. 2 — Korwelowi Szamb. b. D. Pol. o rubli srebr. 6 kop. 20 — Wincentemu Czechowiczowi Podkom. Zawiley. o rubli srebr. 70 — Kazimierzowi Smigielskiemu b. Sędz. Ziem. Wileyskiemu lub jego sukcesorom, Ignacemu i Andrzejowi Smigielskim o rub. sr. 10 — Nikodemowi Rudzinskiemu o rub. sr. 150 — Jozefacie Narkiewiczowej o rub. sr. 20 — Dyonizemu Mohlowi o rub. sr. 300 — W. Krzywcowi o rubli assygn. 6 — Knoblzdorfowi Kancelarzyscie Izby Skarbowey o rub. sr. 6 — Szaniawskiemu stolarzowi o rub. sr. 1 kop. 50 — Łabunskim Rotm. o rub. assygn. 81 kop. 98 — i srebr. 43 kop. 99 — Duszewskiemu Registratorowi Izby Skarb. o rubli assygn. 25 — Onufremu Rudzińskiemu Rotm. Brast. o rubli assygn. 295 kop. 54, sr. rubli 89 kop. 10 — Sukcesorom Macieja Czechowicza Podstolego o rub. assygn. 50 — Stanisławowi Szymkowiczowi o rub. assygn. 15 kop. 50 i sr. 10 — Janowi Weryzie o rub. sr. 17 — Michałowi Smigielskiemu o rub. sr. 40 — Leonardowi Pobiedzińskiemu Komissarz. o rub. ass. 207 — Xaweremu Maśłowskiemu o rub. sr. 50 — Sukcesorom Józefa Sulistrowskiego Szamb. o rub. sr. 247 kop. 62 — Tekli Bielikowiczowej o rub. sr. 91 — Wincentemu Bortkiewiczowi o rub. sr. 300 — Wincentemu Proszynskiemu o rub. sr. 200 kop. 80 — Markowiczowi Nadworn. Sowiet. o rub. sr. 300 — Wincentemu Dowgiale Prez. o rub. sr. 82 — Wojewodzkiemu Skarbn. Oszmian. o rub. assyg. 100 — Walterowi Kolleskiemu Assesorowi lub

jego sukcesorom o rub. sr. 40 — W Bohuwutosowi v. Gubern. Grodzień. o rub. sr. 75 — Woyciechowi Michałowskiemu Łowczycowi Mściśław. o rub. sr. 45 — Justynowi Kiełpszowi Kapitan. o rubli assygn. 200 — Ignacemu Kuczewskiemu o rub. sr. 6 — Wenglińskiemu lub jego sukcesorom o rubli assygn. 60 kop. 42 i srebr. rub. 220 kop. 25 — Piotrowi Stepanowemu b. Strabcz. Zawiley. o rub. assygn. 224, sr. 62 — Janowi Szymkowiczowi o rubli sr. 370 kop. 49½ — Sławetnemu Stepanowi ze wsi Wieryszek o rub. sr. 8 — Ławrynowu Iwanu Mieszkan. Święciańskiemu o rub. sr. 48 — Ignatiewu z pod Bielun o rubli sr. 10 — Parafilewu Unter-Oficerowi o rub. srebr. 7 — S. Z. Z. Jankielowi Introligatorowi Święciańskiemu o rub. sr. 34 — Matysowi Mowszowiczowi mieszkaniac Święciań. o rub. assygn. 25 — Jankielowi Szewcowi Swiencińskiemu o rubli sr. 10 — Pozew przed Sąd Podkomorski Exdywizorski majątności Jampola w celu wykrycia funduszu po zesłym Agatonie Kiełpszu z instancyi Urodz. Kalixta Kiełpsza b. prezydenta Grod. Brast. w referencyi do dowodow wynosi się w *Prosbach* o zasądzenie na każdym poudzielnie z debitorów summy wykazaney z procentami z oparciem ewikycy na wszelkim onych majątku oraz to decydować co z głosu proszonem będzie S. M. Z.

Roku 1831 februaryi 24 dnia Woźny świadczę, iż kopię pozwu dla wiadomości interessowanych stron z instancyi WJ Pana Kalixta Kiełpszy b. Prezesa Grodz. Brast. do Gazet Kuryera Litewskiego podałem.

Dominik Gieczewicz W. P. Brast.

Uwiedomienie.

2 *W. L. MUTHREICH FABRYKANT* muzycznych instrumentów z Pruss, ma honor uwiedomić Szanowną i Prześwietną Publiczność, że nayduie się u niego kilka sztuk pantalionow własney roboty, równieź i stare używane petersburskiej roboty do sprzedania na wzmierną cenę; niemniej oświadcza, na każdego życzenia wynajmować też pantaliony lub one przehandlować na drogie. Mieszkan na Imbarach w domie Domańskich.

Wolno drukować Czasowy Policmeyster Korpusu Żandarmow Podpółkownik Ratkowski.

Pozew.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCISamowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

3 Urodz. Fryderykowi Myszowskiemu pozew loco peragendae executionis przed Sąd Grodzki Wileński na roczki marcowe z powództwa urodz. Jana Sikorskiego wynosi się w referencyi do dowodow na Sądzie złożyć się

mających w szczególności zaś o to, iż co obżał. Myszkowski w roku 1818 grudnia 12 dnia, na własnoręczny obligacyjny dokument zesłanemu bratu delatora Antoniemu Sikorskiemu, zawiniwszy gotowej rękodajney summy zł. pol. 800, z terminem opłaty za dwa miesiące, gdy nie uczyniłeś zadość opisowi swojemu; żałcy przeto jako jedyny i naturalny successor po swym bracie, gdy mimo kilkokrotne odezwy do obżałgo, nie otrzymał należney satysfakcyi, pozywa zatem obżałgo powtórnie przed Sąd Grodzki Wilen. i zakłada prośby o nakazanie obżał. warowania activitatem loci standi; poczem o przysądzenie na obżał. dla żałgo summy kapitalney zł. pol. 800, z procentem od daty wydania obligu wypadającym, w terminie iak naykrótszym z inskwitacyą ad extenuationem do wszelkich tegoż Myszkowskiego funduszow gdziekolwiek okazać się mogących, a ruchomych z wolnością wyprzedania przez publiczną licytacyą, a w niewystarzeniu lub niewynalezieniu, z wolną sekwestracją samey osoby stosownie do prawa Stat. Art. 63 z Rozdziału 4go, o sądenie wydatków prawnych kondemuowaniem się obżałgo zwiększonych w ilości zł. pol. 500, o bliższość do dowodu i odwodu, i tego decydowania co czasu sprawy proszonym i dowiedzionym będzie, salva żałoby melioratione.

Roku 1831. mca februar. 25 dnia, Woźny świadcę iż tego autentycznego pozwu kopią zgodną w sprawie WJP. Jana Sikorskiego, po WJP. Fryderyka Myszkowskiego iako niemającego w tuteyszej gubernii osiadłości do drzwi Sądowych przybiłem, i o terminie stawiania przed Sądem Grodz. Wilen. na roczki marcowe zapowiedziałem. Dat ut supra.

Józef Pleskaczewski Woźny Ptu. Wilen.

Roku 1831 mca lutego 25 dnia, przed aktami Ziem. Ptu Wilen. stawiając osobiście Woźny w górę wyrażony, relacyą pozewną urzędowie zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Horodeński.

Licytacya.

3 Sąd Ziemi pttu Wileńskiego przez rezolucyą w dniu 3 marca r. b. nastala, postanowił domy obywateli Chodasewiczow w mieście Wilnie na ulicy Arsenalskiej pod N. 1,352 i 1,353 położone z placami i ogrodami do nich przynależnymi, każdy po osobno, lub wszystkie razem na usatysfakcyonowanie wierzcycieli przez publiczną licytacyą wyprzedac; życzący nabyć wiecznoscia iakowe domy, raczą w terminach 19, 23 i 30 marca do licytacyi, oraz 23 apryla r. b. na przetarg zawiąć się z dostatecznymi ewikcyami do sali Sądu Ziemi. Wileń; gdzie będą okazane warunki przedaży, ocenka urzędowa, i inwentarze.

Prezydent Gasper Hornowski.
Sekretarz Orłowski. (204)

Donajęcia.

3 Zawiadamia się życzących mieć tego lata na wsi mieszkanie, iż w Werkach są do najęcia pokoje tak w drugiey oficynie jako też i w innych budowlach, które w każdym czasie można widzieć i o cenie wybranych pokojow poinformować się od murgrabiego Rynkiewicza.

Wolno drukować Czasowy Policmeyster Korpusu Zandarmow Podpółkownik Rutkowski.

Uwiadomienie.

3 Uprzywileiowany Dentysta Loeffler ni-nieyszym Prześwietlą Publicznosc uwiadamia, iż na czas krótki wydalą się z Wilna na kontrakta do Mińska i dziełko pod tytułem porządnego utrzymania zębów i dziąseł którego jest autorem, a które znajduje się do sprzedania w zięgarni W. Glücksberga poleca łaskawym względem teyże Publicznosci.

Wolno drukować Wileński Czasowy Policmeyster Korpusu Zandarmow Podpółkownik Rutkowski.

Przedaż.

3 Murgrabia domu Xięcia Puzyny, na prospekcie św. Michalskim położonego, ma w zleceniu wyprzedaż klaczy gniadey pod wierzch naieżdżoney rassy naypiękniejszey i bryczkę krytą za nayprzystępniejsze ceny. Roku 1831 marca 4 dnia.

Wolno drukować Czasowy Policmeyster Korpusu Zandarmow Podpółkownik Rutkowski.

4 Podaie się do wiadomości publiczney, że w fabryce sukienney JW. Senatora Novossilzoff w Słonimie; znajduje się od czterystu do pięciuset postawow sukna różnego koloru i gatunku, w cenie od rubli srebr. 1 kop. 50, do rubli sr. 6 i wyżej arszyn. Oprócz tego znajduje się w znaczney ilości kazimirki, półsukienka, (draps de dames i draps de zephyre) zwane, chustki różne i t. d.

Zaprowadzony w tey fabryce, od kilku miesięcy, nowy i łatwiejszy sposób robienia sukna; pozwala właścicielowi przy sprzedaży onego, odstąpić dwadzieścia procentow od ceny, za iaką toż sukno dotąd przedawanem było.

Podług życzenia kupujących, sukno to może być wprost z fabryki wydawane iuż stempowanem i dekatyzowanem, lub też w stanie swoim pierwiastkowym. Za trwałość i piękność nadanego na suknie orzeaatyls.

raz upewnia, że szerokość i długość sukna przez stempowanie niezmniejsza się bynajmniej. Obok tego uwiadamia się, że sukno Słonimskiej fabryki, jest gęste, mocne i z dobrego materyału: mając zaś na sobie przez dekatyzowanie powiększony lust, niewciąża wody i nie przyymie żadnego pyłu.

Duponts Dyrektor Fabryki.

Wolno drukować Wileński Czasowy Policmeyster Korpusu Zandarmow Podpółkownik Rutkowski.

	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Stan powietrza.
Obserwacye meteorologiczne.	d. 9 godz. 3 wieczor	27 cal. 10 lin. 7 lin.	+ 1 $\frac{1}{2}$ stopni.	Zachodni.	Snieg maly.
	d. 10 godz. 5 $\frac{1}{2}$ rano	27 — 11 — 1 —	— 1 $\frac{1}{2}$ — —	Wschodni.	Pochmurno.
	d. 11 — — —	27 — 10 — 7 —	— 2 $\frac{1}{2}$ — —	Wschodni.	Pochmurno.
		W nocy z 10 na 11	wiatr silny.		

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1831. d. 11 Marca.

CENZOR Leon Borowski.